

ת"פ 49022/02/18 - מדינת ישראל נגד בן דיין, אלעד דיין (עציר) - נדון, יהודה הדר רועי אפרח

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 49022-02-18 מדינת ישראל נ' דיין(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 575073/2017

לפני סגן הנשיאה, כב' השופט אבשלום מאושר
מדינת ישראל
מאשימה
באמצעות תביעות לכיש

נגד
הנאשמים
1. בן דיין (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד חן בן חיים
2. אלעד דיין (עציר) - נדון
3. יהודה הדר רועי אפרח (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד שרון וקנין

החלטה

בעתירה לגילוי ראיה, בסעיף 1 לעתירה, עתרה ההגנה כי העתירה תידון בפני מותב אחר מזה השומע את התיק העיקרי.

לטענת ההגנה ישנו חשש כי המותב הדין בתיק העיקרי עלול להיחשף למידע שאינו נוגע לעתירה גופא, מידע אשר לדברי ההגנה "יזהם" את התיק, ובכך עלולה להיווצר דעה קדומה אודות הנאשם, או החשש שהמותב הדין בתיק העיקרי יושפע מראיות אשר בסופו של יום לא ייחשפו בפני הסנגוריה ולגישת ההגנה יפגעו משמעותית הצדק ומראית הצדק.

סבורני כי בטרם הדיון בעתירה גופא, יש לתת החלטה בבקשה כי העתירה תידון בפני מותב אחר.

סעיף 45 -לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א-1971 שעניינו חסיון לטובת הציבור קובע, כי עתירה לגילוי ראיה המוגשת על פי סעיף האמור תידון על ידי השופט הדין בתיק העיקרי.

בית משפט דן בדרך שבשגרה בעתירות לגילוי ראיות, ובוחן אם קיימת אפשרות לגלות את המידע החסוי, ואם יש במידע כדי לסייע להגנתו של הנאשם.

לאחר עיון בבקשה, סבורני כי אין כל הצדקה להורות כי העתירה תידון בפני מותב אחר, שכן המדובר בחומר חסוי

המצריך את עיונו של בית משפט בכדי להחליט האם ניתן לגלותו אם לאו, וזאת על פי החובה שבדין.

אין בחשיפה לחומר השלכה כללית מרחיקת לכת שיש בה עוצמה כזו שבית משפט לא יוכל להתעלם ממנה.

לא זו אף זו, תעודת החיסיון מתייחסת בדרך כלל לחומר שיש לו השלכה על הנאשם, ומכאן חובה על בית משפט לשקול זה לעומת זה את עשיית הצדק מול האינטרס אשר בחסיון.

בנסיבות האמורות אני דוחה את הבקשה להעביר את העתירה לידי מותב אחר.

המזכירות תמציא בדחיפות העתק מהחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשע"ח, 30 מאי 2018, בהעדר הצדדים.